

hel anden Opfattelse af det Forhold; jeg finder det meget prisværdigt, at Loven om Alderdomsforsørgelse har i den Grad vakt Interesse for denne Sag i Landet, at de forskellige kommunale Raad have følt Trang til at samles og tale med hinanden om, hvorledes de paa den bedste og loyaleste Maade skulle udføre denne Lov. Jeg synes ikke, at der er Grund til at bebrejde de kommunale Raad noget, men at man derimod skal prise dem for det, og jeg kan trøste den ærede Rigsdagsmand med, at det ogsaa vil blive saaledes for Fremtiden. Jeg har set, hvorledes de enkelte Sogneraad have holdt Møde for at tale om Snelastningslovens Udførelse. Jeg antager ogsaa, at de ville holde Møde for at tale med hinanden om Fattiglovens Udførelse. Jeg ser, de holde Møde for at drøfte forskellige andre kommunale Forhold, saaledes Spørgsmaalet om Fordelingen af Formues- og Leilighedsstatten i Kommunerne, og andre saadanne Spørgsmaal ville de kommunale Raad mere og mere tage under Overvejelse og søge paa bedste Maade at komme til Forstaelse af for at udføre de Bestemmelser, som de skulle udføre, i saa god Overensstemmelse med Lovens And og Tanke som vel muligt. Jeg glæder mig over det søge kommunale Liv, der er vakt her i Landet, efter at Alderdomsforsørgelsesloven er traadt i Kraft. Det er en Dyd ved Loven. Det ærede Medlem fra Røge ankede over, at Alderdomsforsørgelsesloven var udført forskellige i de forskellige Amter, de forskellige Kommuner, ja forskellige overfor de forskellige fattige indenfor de enkelte Kommuners Grænser. Det er ogsaa en Dyd ved Loven, nemlig, at ethvert Tilfælde afgøres for sig og afgøres saaledes, som det passer for hvert enkelt givet Tilfælde. Jeg vilde have anset det for fuldstændig urimeligt, om man havde sat en bestemt Sum, som skulde ydes hele Landet over, uanset hvor de fattige boede eller hvorledes deres Kaar var. Derfor forekommer det mig, at den Anke af det ærede Medlem mod Loven er aldeles uden Betydning; men efter at det ærede Medlem fra Røge havde rettet forskellige Angreb paa Alderdomsforsørgelsesloven, sluttede han med den høist mærkelige Udtalelse, at han dog havde en vis Del af Æren for, at denne Lov var kommet ud i Verden, fordi vi ikke turde andet af Frygt for det Forslag, han og et andet æret Medlem indbragte. Det ærede Medlem talte ogsaa om sin Arbejdshygtighed og sin Arbejdsiver; men jeg tror, i det hele taget, at det ikke er den Slags Ting, vi skulle rose os for; thi Selvros stinker, som bekendt. Det er meget bedre, at

Omverdenen bedømmer vor Virksomhed og roser os, hvis der er Grund dertil. Det er bekendt nok, at det Alderdomsforsørgelsesforslag, som de to ærede Medlemmer indbragte her i Fjor, var udarbejdet af en Kontorchef her i Byen, det er altsaa ikke noget, som kan have gjort de Herrer Forslagsstillere videre Bryderi; men det er høist mærkeligt, at det ærede Medlem til en vis Grad vil regne sig det til Ære, at vi her have faaet en Alderdomsforsørgelseslov, og det er mig en Borgen for, at det ærede Medlem selv, naar det kommer til Stykket, ikke mener, at Loven er saa gal, siden han ogsaa vil tage sin Part af Æren derfor. Det ærede Medlem maa nemlig have misforstaaet Fattigudvalgets tidligere Stilling, naar han paastaar, at det var af Frygt for hans Forslag, at vi vedtog en Alderdomsforsørgelseslov i forrige Samling. Det ærede Medlem maa vel vide, at den Anvisning, som den ærede Indenrigsminister gav i Fattiglovsforlagets § 64, var Anledning for Udvalget til at tage dette Emne op, og at Udvalget allerede i sin første Betænkning har antydet, at det vilde gaa i denne Retning med sit Forslag. Men af Hensyn til Indvendinger fra anden Side om, at det ikke var heldigt, at disse to Ting afgjordes med hinanden under Fattigloven, tog vi det Forslag ud deraf og gjorde det til Genstand for en særlig Lov — det er den historiske Virkelighed. Det ærede Medlem fra Røge udtalte sig i det hele meget nedsettende om Arbejdet ved Finanslovsforlaget og de andre Lovforslag; det ærede Medlem betegnede Arbejdet her som et Arbejde, om hvilket man maatte sige, at det var en stor Lettelse at være fri for det; men man har jo altid den Frihed, at man kan gaa sin Vej. Det ærede Medlem behøver jo ikke at være trykket i saa Henseende. Naar det ærede Medlem er saa misfornøjet med at være Medlem af Tinget, kan han nedlægge sit Mandat, og for øvrigt kan det hende sig, at Bælgerne i Røgekassen ere saa elskværdige at lukke op for det ærede Medlem, naar de finde, at det ærede Medlems politiske Liv er saa trøstesløst, som han selv betegner det, og som han jo gav os en Skildring af i forrige Møde. Naar det ærede Medlem mente, at vi ikke sad her i Kraft af vore Mandater, saa tror jeg, at det ærede Medlem ikke er Dommer derover, det er Bælgerne, der afgøre det. Jeg har ingen Frygt for Bælgerne; men det kunne vi tale om paa andre Steder. Det ærede Medlem vilde betegne sin Stilling som en særlig Kampstilling mod Ministeriet. Det ærede Medlem pointerede stærkt, at vi vare valgte paa Modstand mod Ministeriet. Det vilde